experten bijgeroepen, die verklaarden dat het graan van de beste hoedanigheid was. Deze proefneming is van groot belang. Zij bewijst dat de kiemkracht van het zaaigraan door de jacht niet wordt geduld.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — Plechtige H. Communie. — Morgen Zondag wordt in de beide parochiekerken onzer stad de Plechtige H. Communie onder kinderen gevierd.

Het is een schoone dag, die bloedverwanten en vrienden samenbrengt, en terecht voor de kinderen als de schootste dag huns levens wordt genoemd.

Wij, ouderen, die eenmaal den dag beleefd hebben, waarop wij voor de eerste maal uit de handen onzer geestelijke herders Jesus' goddelijk Voesch en Bloed ontvingen, de ingedaante van brood ontvingen, wij herinneren ons nog goed hoe smachtend wij naar dien stond rekhalsden, hoe zorgvuldig wij de dagen, de uren telden, die ons nog van 's Heeren tafel scheidden, hoe nauwkeurig wij ons onder de leiding der priesters en ouders de raadgeving onze ouders en onderwijzers daartoe voorbereidden, hoe blijde wij op den bepaalden morgend uit onze legerstedjes gestoven, hoe haastig wij ons naar het kerkgebouw spoedden, hoe aandachtig wij daar waren.... hoe overgelukkig wij de dagen, de uren telden, die ons nog van Kinderviend zelven in ons onschuldig kinderhart ontvangen hadden.

Ja, ouderen wij aan dat oogenblik terugdenken, dan is het ons gelijk den grooten Napoleon. Deze had ten toppunt van aardsche voorspoed, en tijdelijk geluk bereikt, maar hij had bij voor zijne macht doen buigen, millioenen menschen vlogen op zijne wenken, onberekenbare rijkdommen stroomden hem toe, en, een kleinzielige was zijne gaste, in gulden weg sluimerde de hoop van zijn geslacht en toch.... ondanks alle weelde, alle hem omringende, soldaten, de intredenis, als hem de fortuin hem had aangeboden, rekende hij volmoedig; de gelukkigste zijn, die zijnen levens was de dag hunner eerste H. Communie.

Als zu wij ook wij, welke voorrechten hebben, die ons leven versieren, hedendaagsch nij gesmaakt hebben, welke oeverachtelijk is onderscheidingen ons ook zijn ten deel geraakt, moeten wij, wij niet bekennen, die gelukkigste dag van ons leven was de dag onzer eerste H. Communie.

Hoe schoon toch ook, die plechtige dag als:

De blijde klokken doorklinken de stede,
De zonne lacht wel te moe,
En door de straten gaan feestelijke groepen
Godvruchtig ter kerke toe.

't Zijn moeders met meisjes in 't witt
gesluierd
Met knaapjen geloost in 't zwart,
Den bok in de hand. Hun flikkerende oogen
Weerstralen de vreugd van hun hart.

Verleden week gelooide alhier in de apotheek van eenen vriend, de zoon van eenen heer rangoeren van eenen trein werd de arbeider Pieter Dupont door eenen wagonomvergrooiper. Deze laatste men gevolg levend eenen dat zijn linkerbeen afgesneden was; de ongelukkige lag daar bladend in zijn bloed. Dit treurig ongeval is dies te beschrijven dat de treurigste dagen hem nog zijn leven